

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8Co/76/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7500899143
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2025:7500899143.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej v spore žalobcu: Slovenská republika, za ktorú koná Správa Národného parku Slovenský Kras, so sídlom Hámoših 188, Brzotín, IČO: 54 435 463, zastúpený JUDr. Irena Sopková, s.r.o., so sídlom Dvořákov 7529/4E, Bratislava. IČO: 48 301 728, proti žalovaným: 1. A. B., nar. X.X.XXXX, bytom C. XX, 2. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. XX, 3. D. E., nar. X.X.XXXX, bytom F. XXX, 4. G. H. F., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX, 5. D. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. J. XX, K., 6. D. G. C., nar. X.X.XXXX, bytom D. XX, L., 7. M. C., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX, 8. D. N., nar. X.XX.XXXX, bytom O. X, M., 9. P. Q. C., nar. X.X.XXXX, bytom K., 10. R. G. S. C., T., nar. X.X.XXXX, bytom E., P., 11. N. T., nar. XX.X.XXXX, bytom N. T. XX, M., 12. S. C., nar. XX.X.XXXX, bytom S. M. X, I., 13. R. C., nar. X.X.XXXX, bytom F. XXX, 14. A. C., nar. X.X.XXXX, bytom J. XX, I., 15. C. C., nar. XX.X.XXXX, bytom I. XX, I., 16. D. G. C., nar. X.X.XXXX, bytom C. X, M., 17. M. F., nar. X.XX.XXXX, bytom F. XXX, XX. S. N. F., nar. X.X.XXXX, bytom M. B. XXX, 19. G. G. F., nar. X.XX.XXXX, bytom F. XXX, XX. D. D., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX, XX. D. A., nar. XX.X.XXXX, bytom Rakovnica 204, 22. U. I. D., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX, XX. J. D., nar. X.X.XXXX, bytom D. XX, M., 24. S. S. R., nar. XX.XX.XXXX, bytom M. B. XXX, 25. V. E., nar. XX.X.XXXX, bytom Honca 136, 26. R. E., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XX, XX. O. L., nar. XX.X.XXXX, bytom M. B. XX, 28. D. J., nar. X.X.XXXX, bytom M. B. XXX, 29. D. R. B., nar. XX.X.XXXX, naposledy bytom M. B. XXX, zomr. X.X.XXXX, 30. I. W., nar. XX.X.XXXX, bytom M. B. XXX, 31. D. W., nar. XX.X.XXXX, bytom M. B. XXX, 32. G. U. K. T., bytom D. X, K., 33. I. G. V., nar. X.X.XXXX, bytom D. XX, M., 34. D. K., nar. XX.X.XXXX, bytom M. B. XX, 35. O. N., nar. X.X.XXXX, bytom F. XXX, XX. G. B., nar. X.X.XXXX, bytom Drnava 187, 37. D. F., nar. X.X.XXXX, bytom M. B. XXX, 38. D. H. D., nar. X.X.XXXX, bytom C. X, M., 39. D. M., nar. X.X.XXXX, bytom M. B. XXX, 40. Q. L., nar. XX.X.XXXX, bytom M. B. XXX, 41. H. L., nar. X.X.XXXX, bytom M. B. XX, 42. S. D., nar. X.X.XXXX, bytom U. X, M., 43. U. X., nar. XX.X.XXXX, bytom M. B. XXX, 44. D. N. B., nar. XX.X.XXXX, bytom B. XX, B., E. M., 45. D. R., nar. XX.X.XXXX, bytom M. B. XXX, 46. D. Y. L., nar. XX.XX.XXXX, bytom R. XX, Q. P. N., 47. N. W., nar. XX.X. XXXX, bytom E. H. XXX, 48. G. A. I., nar. X.X.XXXX, D. H. XXX, 49. D. I., nar. XX.XX.XXXX, Mokrá lúka 268, 50. A. J., nar. XX.X.XXXX, D. B. XX, M., 51. Q. L., nar. XX.XX.XXXX, L. XXXX/X, K., 52. G. D. I., nar. XX.X.XXXX, Mokrá lúka 278, 53. Q. H., nar. X.X.XXXX, F. XXX a 54. G. L. C., nar. X.X.XXXX, M. B. XXX, žalovaní v 16., 18., 33., 38., 40. a 42.rade zastúpení žalovaným v 24.rade S. S. R., žalovaní v 1., 3., 4., 5., 6., 7., 9., 10., 11., 12., 13., 14., 15., 20., 21., 22., 23., 25., 27., 28., 29., 30., 31., 32., 36., 37., 39., 41., 43., 44., 45., 46., 47., 51., 53. a 54.rade zastúpení žalovaným v 2.rade D. E. ako spoločným zástupcom a žalovaní v 48., 49., 50. a 52.rade zastúpení JUDr. Janou Ježíkovou, advokátkou so sídlom advokátskej kancelárie v M. P. K. XX, o určenie vlastníckeho práva, o návrhu žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Mestského súdu Košice č. k. K3-16C/764/2000-1033 zo dňa 24.04.2025

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Mestský súd Košice (ďalej len súd prvej inštancie alebo len súd) napadnutým uznesením zamietol návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáhal, aby súd do právoplatného skončenia konania zakázal a) žalovaným v 1.-54. rade ako spoluvlastníkom v ods. 2 uvedených nehnuteľností prenajať, predať, darovať, založiť, zriadiť vecné bremeno, vložiť ako nepeňažný vklad do právnickej osoby, samostatne hospodáriť, poveriť správou, zriadiť právo obhospodarovania akejkoľvek fyzickej či právnickej osobe, b) PM s.r.o., Beňadická 3008/19, 851 06 Bratislava-Petržalka, IČO: 31 721 974 (označený ako žalovaný v 55. rade) vykonávať právo obhospodarovania nehnuteľností a aby žalobcovi uložil povinnosť podať žalobu voči žalovanému PM s.r.o., Beňadická 3008/19, 851 06 Bratislava-Petržalka, IČO: 31 721 974 v lehote 30 dní odo dňa doručenia neodkladného opatrenia.

2. Z odôvodnenia uznesenia vyplýva, že žalobca sa podanou žalobou, po pripustení jej zmeny uznesením súdu prvej inštancie zo dňa 17.01.2025 č.k. K3-16C/764/2000 – 1016, domáha určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam v katastrálnom území I., obec: Plešivec, okres: M., zapísaným na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra „E“ parc. č. 6565/132, na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely reg. „E“ parc.č. 6565/933, 6565/934, 6565/936, 6565/937, 6565/938, 6565/939, 6565/940, 6565/941, 6565/942, 6565/943, 6565/944, 6565/945, 6565/947, 6565/948 a 6565/949, na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra „E“ parc.č. 6659/249, na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „E“ parc.č. 6659/149, parc.č. 6659/349, parc.č. 6659/500 a parc.č. 6659/501, na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra „E“ parc. č. 6659/152, na liste vlastníctva č. XXXX ako parcela registra „E“ parc.č. 6565/946, na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „E“ parc. č. 6659/252 a 6659/502 a na liste vlastníctva č. XXXX ako parcely registra „E“ parc.č. 6617/1, parc. č. 6617/2, parc.č. 6618, parc.č. 6619, parc.č. 6620, parc.č. 6621, parc.č. 6622, parc. č. 6623, parc.č. 6624/2, parc.č. 6625/21, parc.č. 6657/31, parc.č. 6658/1, parc. č. 6659/551, parc.č. 6659/651, parc. č. 6659/751, parc. č. 6659/851, parc. č. 6659/951, parc.č. 6659/952, parc.č. 6659/953, parc.č. 6659/954, parc.č. 6667, parc.č. 6668, parc.č. 6669, parc.č. 6670/103, parc.č. 6670/104, parc.č. 6670/203, parc.č. 6670/204, parc.č. 6671, parc.č. 6672/101, parc.č. 6672/103, parc.č. 6672/104, parc.č. 6672/121, parc.č. 6672/201, parc.č. 6672/203, parc.č. 6672/204, parc.č. 6672/221, parc.č. 6672/301, parc.č. 6672/303, parc.č. 6672/304, parc.č. 6672/321, parc.č. 6672/401, parc.č. 6672/403, parc.č. 6672/404, parc.č. 6672/421, parc.č. 6672/501, parc.č. 6672/503, parc.č. 6672/504, parc.č. 6672/521, parc.č. 6672/601, parc.č. 6672/603, parc.č. 6672/604, parc.č. 6672/621, parc.č. 6672/701, parc.č. 6672/703, parc.č. 6672/721, parc.č. 6673/100, parc.č. 6673/101, parc.č. 6674/101, parc.č. 6674/121, parc.č. 6674/201, parc.č. 6674/221, parc.č. 6674/301, parc.č. 6674/321, parc.č. 6674/401, parc.č. 6674/501, parc. č. 6674/601, parc.č. 6674/701, parc.č. 6674/801, parc.č. 6674/901, parc.č. 6674/902, parc.č. 6675, parc.č. 6676, parc.č. 6677/100, parc.č. 6677/101, parc.č. 6677/102, parc.č. 6677/103, parc.č. 6677/104, parc.č. 6678, parc. č. 6679/100, parc.č. 6679/101, parc.č. 6680/100, parc.č. 6680/101, parc.č. 6680/102, parc.č. 6681/100, parc.č. 6681/101, parc.č. 6681/102, parc.č. 6682/22, parc.č. 6682/101, parc. č. 6682/121, parc.č. 6682/201, parc.č. 6682/221, parc.č. 6682/301, parc.č. 6682/401, parc.č. 6682/501, parc.č. 6682/601, parc.č. 6684/101, parc.č. 6684/201, parc.č. 6702/51, parc.č. 6702/141, parc.č. 6702/241, parc.č. 6702/341, parc.č. 6702/441, parc.č. 6702/541 a parc.č. 6703. Žalobu skutkovo odôvodnil tým, že žalovaní nemohli nadobudnúť vlastnícke právo na základe notárskych zápisníc spísaných S. S. Z. dňa 18.8.1997 sp. zn. N 417/97, NZ 418/97 a N 418/97, NZ 401/97 na základe vydržania, nakoľko tieto nehnuteľnosti boli pôvodnému vlastníkovi A. F. konfiškované rozhodnutím zo dňa 26.5.1941 čd 1708. Prechodom vlastníckeho práva na štát s ohľadom i na ďalšie skutočnosti uvádzané v podanej žalobe neboli splnené podmienky pre vydržanie.

3. Návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnil žalobca tým, že predmetné nehnuteľnosti nikdy nevydal do obhospodarovania žalovaným a nemal ani žiaden právny vzťah s PM s.r.o. ako obhospodarovateľom predmetných lesných pozemkov. Poukázal na to, že v priebehu konania došlo v dôsledku zmeny právnej úpravy, k zmene správy k nehnuteľnostiam a právo zastupovať Slovenskú republiku patrí Správe Národného parku Slovenský Kras. Zmenou právnej úpravy boli nehnuteľnosti vyčlenené ako chránené územia, kde sa nachádzajú lesné nehnuteľnosti so zvýšenou ochranou, a boli začlenené do národných parkov. Poukazujúc na to, že súčasťou Národného parku Slovenský Kras sú aj osobitne chránené územia - celkom 10 národných prírodných rezervácií, 6 prírodných rezervácií a 16 národných prírodných pamiatok konštatoval, že obhospodarovanie predmetných nehnuteľností má požívať zvýšenú ochranu a pre obhospodarovanie platia z Ministerstva životného prostredia SR zvláštne nariadenia. Žalobca sa cíti byť vlastníkom predmetných nehnuteľností pričom fyzické osoby, na ktoré prešlo vlastnícke právo na základe notárskeho osvedčenia nespĺňajúcim náležitosti vyžadované vtedy platným zákonom prevádzali a prevádzajú svoje vlastníctvo na ďalšie osoby, čím je sťažené aj konanie

na súde, pretože súd musí neustále rozhodovať o pasívne legitimovaných osobách. Obhospodarovanie nehnuteľností vykonáva PM s.r.o., ktorá v poslednom období požiadala príslušný Okresný úrad Rožňava o zmenu obhospodarovateľa, kedy má obhospodarovanie vykonávať PRIMA Revúca, s.r.o. Bol toho názoru, že na predmetných nehnuteľnostiach sa vykonáva ťažba drevnej hmoty, ako aj iné činnosti s tým spojené. Tiež zastával názor, že na ochranu vzácných biotopov, ale aj na povinnosti, ktoré je potrebné vykonávať v rámci obhospodarovania, obhospodovateľ nebude vynakladať tak vysoké finančné prostriedky, ktoré si táto činnosť vyžaduje, pretože obsahom podnikateľskej činnosti je dosiahnuť zisk. Uviedol, že je daná dôvodná obava, že vyťažením drevnej hmoty a nevykonávaním všetkých potrebných ochranných činností vzťahujúcich sa aj ku biotopom v danej oblasti chráneného národného parku, dôjde k nenapraviteľným škodám a ak by žalobca bol úspešný, musel by vynaložiť nemalé finančné prostriedky na zamedzenie škôd, ktoré v dôsledku tejto činnosti obhospodarovateľa môžu vzniknúť. Rovnako môže dôjsť k nakladaniu s nehnuteľnosťami zo strany žalovaných alebo k udeleniu súhlasu s obhospodovaním nehnuteľností tretími osobami. Tvrdil, že je osvedčená existencia právneho vzťahu medzi sporovými stranami a sú tvrdené a osvedčené skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy.

4. Súd prvej inštancie vec právne posudzoval podľa § 324 ods. 1, § 325 ods. 1, 2 písm. c) a d), § 328 ods. 1 a 2, § 329 ods. 1, § 330 ods. 1, § 333 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP). Po ozrejmnení všeobecnej charakteristiky inštitútu neodkladného opatrenia a predpokladov pre jeho nariadenie konštatoval, že žalobca síce v prejednávanej veci osvedčil existenciu právneho vzťahu medzi stranami sporu, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, avšak neosvedčil ohrozenie nároku, t.j. naliehavosť situácie, a teda nevyhnutnosť zásahu súdu formou neodkladného opatrenia. Konštatoval, že žalobca neosvedčil, že na prejednávanej pozemkoch v národnom parku dochádza k ťažbe drevnej hmoty a činnostiam s tým spojeným. Vyjadrenie žalobcu, že na predmetných nehnuteľnostiach sa vykonávajú uvedené činnosti považoval len za jeho ničím nepodporený názor. Rovnako podľa súdu prvej inštancie žalobca neosvedčil a ani bližšie nekonkretizoval, aké nevyhnutné ochranné činnosti je potrebné vykonať (a tieto nie sú žalovanými resp. obhospodovateľom pozemkov vykonávané), aby sa predišlo nenapraviteľným škodám. I v súvislosti s obavou žalobcu, že nevykonávaním potrebných ochranných činností (keďže obhospodovateľom je právnická osoba) dôjde k nenapraviteľným škodám, žalobca neuviedol žiadne konkrétne skutočnosti podporujúce jeho obavu. Konštatoval, že len samotná obava žalobcu, bez osvedčenia, že existuje dôvodná obava ohrozenia práva nepostačuje pre nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým by súd obmedzoval vlastnícke právo žalovaných tak, aby im zakázal vykonávať úkony týkajúce sa ich spoluvlastníckych podielov ako to žalobca požadoval. K obavám žalobcu o nakladaní spoluvlastníkov s ich podielmi na prejednávanej nehnuteľnostiach poukázal súd prvej inštancie na skutočnosť, že na základe návrhu žalobcu bol formou poznámky (§ 38 zákona č. 162/1995 Z. z.) vykonaný zápis o začatí predmetného súdneho konania. S odkazom na § 228 ods. 2 CSP konštatoval, že ak bude v katastri po zaznamenaní poznámky o prebiehajúcom súdnom spore zapísaná osoba odlišná od strany sporu, rozsudok o určení dopadne aj na takúto osobu a predstavuje listinu spôsobilú záznamom privodiť právny stav, ktorý tu bol pred zmenou. Ako nedôvodný vyhodnotil i návrh žalobcu na nariadenie neodkladného opatrenia voči PM s.r.o. nakoľko žalobca neosvedčil, že PM s.r.o. ako súčasný obhospodovateľ (pokiaľ od podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia doposiaľ nedošlo k zmene obhospodarovateľa) vykonáva ťažbu drevnej hmoty a úkony s tým spojené resp. že zanedbáva potrebné ochranné činnosti, čo vedie resp. môže viesť k nenapraviteľným škodám. Navyše sám žalobca uviedol, že bol podaný návrh na zmenu obhospodarovateľa, z čoho vyplýva, že spoločnosť PM s.r.o., ktorej má byť uložený požadovaný zákaz, nebude obhospodovateľom predmetných pozemkov. Aj v tomto rozsahu súd dospel k záveru, že žalobca neosvedčil také ohrozenie nároku, že existuje potreba dočasne upraviť pomery strán sporu tak ako to navrhoval.

5. Proti uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca uplatniac odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP a navrhol, aby odvolací súd zmenil napadnuté rozhodnutie tak, že návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia vyhovie. Uviedol, že uznesenie je nesprávne, a tým nezákonné, pretože je v rozpore so samotnou zákonnou úpravou neodkladných opatrení. S tvrdením súdu, že tvrdenia uvádzané žalobcom v návrhu predstavujú iba ničím nepodporený názor, sa podľa žalobcu nemožno uspokojiť z viacerých dôvodov. Poukázal na to, že pre obhospodovateľa, ktorým je v danom prípade spoločnosť PM s.r.o., vydal Okresný úrad Rožňava, Pozemkový a lesný odbor, Oddelenie lesného hospodárstva ako príslušný orgán Plán starostlivosti o les, v ktorom je určený postup ako má obhospodovateľ vykonávať obhospodarovanie lesných a iných nehnuteľností v súlade so Zákomom o národných parkoch. V takomto

pláne je určené decénium (tzn. 10-ročné obdobie), v ktorom sa stanovujú presné podmienky ťažby, ochrany lesa, povinnosť hlásení a iné náležitosti stanovené štátnou správou pre obhospodarovateľa lesných nehnuteľností. Poukázal na skutočnosť, že Plán starostlivosti o les je doklad zaväzujúci iba obhospodarovateľa a je prístupný iba jemu, a na skutočnosti, ktoré súd vyžadoval preukázať (ťažba drevnej hmoty, aké nevyhnutné ochranné činnosti je potrebné vykonať, aby sa predišlo nenapraviteľným škodám). Namietal, že súd mu tak uložil aby preukazoval, to čo preukázať nemôže, pretože Plán starostlivosti o les nemá k dispozícii, a ani nemôže mať. Poukázal na to že žalovanými sú fyzické osoby a jedna právnická osoba. Uviedol, že z dostupných informácií je zrejme, že spoločnosť PM s.r.o., je v strate, a preto možno ťažko predpokladať, že svojvoľne sa bude zdržiavať nadmernej ťažby v prvých rokoch decénia, keď môže predpokladať, že úspešným žalobným návrhom bude jej vlastníctvo spochybnené a o toto vlastníctvo príde. Uvedené podporuje tvrdenú obavu žalobcu, že PM s.r.o. nebude ďalej vykonávať nevyhnutné opatrenia súvisiace s touto činnosťou, a to predovšetkým ochrana lesa pred škodcami a pod. Podporne poukázal na právne názory vyslovené v rozhodnutí Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co/44/2015 a Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 5Cdo/278/2014 (pozn. odvolacieho súdu - žalobca mal zrejme na mysli sp. zn. 5Co/278/2014). Za podstatu svojho návrhu považoval, že súdne konanie bezvýsledne prebieha už 25 rokov pričom predmetné nehnuteľnosti boli v období posledného roka zaradené do zvýšenej ochrany podliehajúcej Zákonom o národných parkoch. Zotrval na svojej predošlej argumentácii o nepravdepodobnosti vykonávania všetkých činností spojených s ochranou v národnom parku stratovým obhospodarovateľom. Obhospodarovateľ požiadal príslušný odbor štátnej správy o zmenu obhospodarovateľa a vzhľadom na to, že je v strate je daný predpoklad, že mieni aj naďalej dosahovať zisk z obhospodarovania nehnuteľností, a to prostredníctvom inej svojej právnickej osoby. Uvedené podľa žalobcu svedčí o tom, že záujmom obhospodarovateľa nie je vynakladať náklady na nehnuteľnosti v národnom parku prikázané zákonom, avšak tento úmysel je obtiažné preukázať. Uviedol, že hoci súd vyžaduje predloženie listinných dôkazov, ku ktorým nemá prístup, požiadal štátnu správu o odpoveď na túto žiadosť súdu, pričom ku dnu podania odvolania vyjadrenie neobdržal. Zdôraznil, že účel neodkladných opatrení spočívajúci v predchádzaní vzniku škody a nespoliehaní sa na to, že škody nevzniknú je v danom prípade zvýraznený špecifickosťou chránených lesných nehnuteľností. V prípade nenariadenia navrhovaného neodkladného opatrenie, bude zodpovednosťou štátu zastúpeného Ministerstvom spravodlivosti SR, že svojím postupom zapríčinil škodu. Žalobca má vedomosť o mnohých prípadoch, v ktorých boli do skončenia súdneho sporu lesné nehnuteľnosti vyrúbané, poškodené, zničené škodcami a ďalšie škody vznikli tým, že práve títo správcovia museli vynaložiť miliónové náklady, aby odstránili tieto škody. Poznámku o prebiehajúcom súdnom spore zapísanú v katastri nehnuteľností považoval len za informatívnu a nie za obmedzujúcu.

6. Žalovaní v 48., 49., 50. a 52.rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedli, že v plnom rozsahu súhlasia s napadnutým uznesením a so záverom súdu, že žalobca nepreukázal žiadne zo svojich tvrdení a ostal len vo všeobecnej rovine tvrdenia. Žalovaný vyslovil kritiku na obhospodarovateľa lesa sporných nehnuteľností - PM s.r.o. o činnosti ktorého nemá žiadne relevantné informácie, pričom tento nie je účastníkom konania. Zdôraznil, že je to práve štát a jeho kontrolné orgány, ktoré sú oprávnené monitorovať činnosť obhospodarovateľa lesa. Uviedli že nerozumejú označeniu spoločnosti PM s.r.o. ako žalovaného v skupine „B“ v 55. rade, a že nemajú vedomosť súdnym rozhodnutím o vstupe tejto právnickej osoby do konania. Keďže žalobca nie je vlastníkom sporných nehnuteľností a nemá prehľad o stave hospodárenia PM s.r.o. na týchto pozemkoch, nerozumeli ako môže tvrdiť, že obhospodarovateľ nevynakladá dostatočnú starostlivosť o jemu zverenú nehnuteľnosť a že nevynakladá dostatočné finančné prostriedky na ochranu chránených území a že by bol lepším hospodárom štát, ktorého motivácia vo vzťahu k starostlivosti o lesy nie je zisk. Nehnuteľnosti sú spoločnou nehnuteľnosťou a spadajú pod osobitný režim zákona č. 97/2013 Z.z. a tak k nim pristupujú aj žalovaní aj PM s.r.o. ktorej konateľmi sú žalovaní v rade 48., 49. a 50. rade. Vyjadrenia žalobcu považovali za absolútne nepodstatné nakoľko spoločnosť PM s.r.o. ako obhospodarovateľ lesa realizuje svoje oprávnenia a plní povinnosti v zmysle § 4b zákona č. 326/2005 Z.z. o lesoch v súlade s Plánom starostlivosti o les a vzťahuje sa na neho kontrolná a dozorná činnosť v zmysle § 56 a nasl. zákona č 326/2005 Z.z. o lesoch. Poukázali na to, že od momentu nadobudnutia vlastníckeho práva ku konkretizovaným nehnuteľnostiam nevykonali žiaden úkon, ktorým by žalobca mohol nadobudnúť dojem, že majú záujem zaťažiť svoje vlastnícke právo alebo realizovať akékoľvek scudzovacie úkony. Mali za to, že žalobca nepreukázal žiaden z uplatnených odvolacích dôvodov. Hospodárska strata obhospodarovateľa lesa podnikajúceho vo viacerých oblastiach nemôže sama o sebe znamenať, že nebude vykonávať riadne svoje povinnosti obhospodarovateľa lesa. Navrhli aby odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil.

7. Ďalšie vyjadrenia v spore podané neboli.

8. Krajský súd v Košiciach ak odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia pojednávania v zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario v rozsahu vyplývajúcom z ustanovenia § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov dospievajúc k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. c) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nenakladala s určitými vecami alebo právami

12. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala alebo niečo znášala.

13. Podľa § 329 ods. 2 CSP pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

14. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa odseku 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvody napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

15. Odvolací súd napadnuté uznesenie ako vecne správne podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil. Odôvodnenie uznesenia súdom prvej inštancie je presvedčivé a zákonu zodpovedajúce, odvolací súd sa s ním stotožňuje a na neho odkazuje podľa § 387 ods. 2 CSP. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci. Odvolacie námietky žalobcu nemali vplyv na vecnú správnosť rozhodnutia a nie sú spôsobilé privodiť jeho zmenu.

16. Citované zákonné ustanovenia upravujú neodkladné opatrenie ako inštitút procesného práva, ktorého účelom je urýchlená ochrana ohrozených alebo porušených práv, ktorú súd poskytuje na základe zjednodušeného a urýchleného procesného postupu. Účelom neodkladného opatrenia je totiž okamžite vytvoriť stav, kedy k porušovaniu alebo ohrozeniu práv strany, ktorá súdnu ochranu požaduje, nebude dochádzať. Neodkladným opatrením môže súd na návrh strany sporu uložiť druhej strane sporu širokú škálu povinností či obmedzení. Avšak na to, aby súd nariadil neodkladné opatrenie, musia byť v zmysle zákona (CSP), splnené viaceré predpoklady.

17. Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva, že predpokladom nariadenia neodkladných opatrení je: 1. osvedčenie dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana, 2. osvedčenie potreby neodkladnej úpravy pomerov strán sporu (alternatívne, na túto vec neaplikovateľnú obavu z ohrozenia exekúcie), t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy, 3. preukázanie vzťahu navrhovaného neodkladného opatrenia k predmetu konania vo veci samej (splnenie tejto podmienky sa vyžaduje iba u neodkladných opatrení nariadených počas konania - poznámka odvolacieho súdu). Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne. Je preto povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, každú jednotlivu, ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Z dočasného charakteru neodkladných opatrení nariadených počas konania vyplýva, že pred ich nariadením nemusí súd zisťovať všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia vo veci samej, ale pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a musí byť zrejmé, že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov by bolo právo strany sporu ohrozené. Osvedčenie (na rozdiel od dokazovania) znamená, že súd pomocou ponúknutých dôkazných prostriedkov zisťuje len najvýznamnejšie skutočnosti (nie všetky rozhodujúce skutočnosti).

18. Pod potrebou dočasnej úpravy strán sa rozumie stav vzťahov strán, ktorý neznesie odklad. Navrhovateľ musí deklarovať opodstatnenie nároku vo veci samej. Je nevyhnutné, aby mu svedčila vecná legitímácia, konkrétne aktívna na podanie návrhu. Už v podanom návrhu musí navrhovateľ predložiť také dôkazy a osvedčiť také skutočnosti, ktoré ho opodstatňujú k jeho hmotnoprávnym nárokom vo veci samej. Práve s tým súvisí preukázanie podmienok dôvodnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Neodkladné opatrenie musí mať vzťah k právnemu vzťahu, ktorý je alebo bude predmetom konania vo veci samej. Existencia právneho pomeru medzi stranami alebo nároku, prípadne ich osvedčenie, samé o sebe ešte netvorí zákonný dôvod pre vydanie neodkladného opatrenia. Až jeho ohrozenie dovoľuje súdu neodkladné opatrenie nariadiť. Toto ohrozenie bezprostredne hroziacou ujmu musí byť konkrétne a aspoň osvedčené.

19. Odvolací súd, zhodne so súdom prvej inštancie, dospel k záveru o nesplnení zákonných podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 324 a nasl. CSP, z ktorého dôvodu vecne správne rozhodol súd prvej inštancie, pokiaľ návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol. Žalobca neosvedčil potrebu bezodkladne upraviť pomery medzi stranami sporu a ani medzi žalobcom a spoločnosťou PM s.r.o. ako obhospodarovateľom predmetných pozemkov v čase podania návrhu (potrebu neodkladnej úpravy pomerov), na čo súd prvej inštancie správne poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia. Je pritom na navrhovateľovi neodkladného opatrenia, aby v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia označil také skutočnosti a okolnosti, ktoré sú spôsobilé aspoň osvedčiť tvrdenú naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov strán, aby opísal rozhodujúce skutočnosti odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov a aby k návrhu pripojil listiny osvedčujúce ním tvrdené skutočnosti.

20. Samotné osvedčenie práva žalobcu, ktorého ochrany sa v konaní domáha, však nie je dôvodom na neodkladnú úpravu právnych pomerov. Nevyhnutným predpokladom nariadenia neodkladného opatrenia je taktiež uvedenie skutočností osvedčujúcich prvok naliehavosti pri úprave právnych pomerov strán neodkladným opatrením. Prípadný nárok, tvrdený a preukazovaný žalobcom v konaní vo veci samej, môže odôvodňovať potrebnosť (právny záujem) súdnej ochrany; tú si však nemožno zamieňať s potrebnosťou neodkladnej úpravy pomerov. K potrebnosti okamžitého zásahu súdom do právneho pomeru strán musí vždy pristúpiť ďalšia navrhovateľom tvrdená a osvedčená skutočnosť, odôvodňujúca záver, že neodkladná úprava neznesie odklad, lebo bez nej navrhovateľ utrpí na právach.

21. Naliehavosť na neodkladnej úprave právnych pomerov žalobca odôvodňuje obavami, že žalovaní prevedú vlastnícke právo k nehnuteľnostiam, alebo že ich zaťažia právami tretích osôb, resp., že môže dôjsť k zmene obhospodarovateľa dotknutých lesných nehnuteľností. Napriek spornosti vlastníckeho práva, žalobca neuviedol žiadne také skutočnosti, ktoré by opodstatňovali danú situáciu riešiť neodkladným opatrením absolútne vylučujúcim žalovaných z výkonu ich vlastníckych práv. V tomto smere ako správne uviedol súd prvej inštancie svedčí žalobcovi ochrana podľa § 228 ods. 2 CSP, podľa ktorého, výrok právoplatného rozsudku o určení vecného práva k nehnuteľnosti alebo o určení neplatnosti dobrovoľnej dražby nehnuteľnosti je záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol návrh podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní.

22. Výroky právoplatných rozsudkov uvedených v § 228 ods. 2 CSP sú záväzné aj pre subjekty, ktoré boli účastníkom zmluvy, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k dotknutej nehnuteľnosti, podaných v čase, keď v katastri nehnuteľností bola vykonaná poznámka o tomto súdnom konaní v zmysle § 38 zák. č. 162/1995 Z.z. o katastri nehnuteľností a o zápise vlastníckych a iných práv k nehnuteľnostiam (katastrálny zákon). Existencia poznámky zapísanej v katastri nehnuteľností zabezpečuje publicitu prebiehajúceho súdneho konania a narúša tým dobromyseľnosť nadobúdateľa vecného práva k nehnuteľnosti. Z tohto dôvodu zákonodarca rozšíril subjektívne hranice záväznosti súdneho rozhodnutia aj na účastníkov zmluvy, ktorí v čase, keď vecné právo k nehnuteľnosti nadobudli, mali byť oboznámení s existenciou súdneho konania. Nie je pritom rozhodujúce, či sa reálne takáto osoba s poznámkou oboznámila. Stačí, že mala objektívnu možnosť zistiť, že o danej nehnuteľnosti, resp. o vecnom práve k nej, sa vedie súdne konanie. Táto koncepcia je plne v súlade so zásadou formálnej publicity katastra nehnuteľností.

23. Žalobca teda opomína účinky tzv. poznámky spornosti vychádzajúce z ustanovenia § 228 ods. 2 CSP, ktoré ustanovenie rozširuje záväznosť určitých výrokov súdu na tretie osoby. Podľa citovaného ustanovenia je totiž právoplatný výrok o určení vecného práva k nehnuteľnosti záväzný aj pre osobu, ktorej sa týka návrh na povolenie vkladu vecného práva k nehnuteľnosti, ak bol podaný v čase, keď v katastri nehnuteľností bola zapísaná poznámka o súdnom konaní podľa § 38 a § 39 ods. 1 katastrálneho zákona. Existencia poznámky spornosti zapísanej v katastri nehnuteľností, ktorého údaje sú podľa § 69 katastrálneho zákona verejne dostupné, zabezpečuje publicitu prebiehajúceho sporu, čím narúša dobromyseľnosť nadobúdateľa vecného práva k nehnuteľnosti. Poznámka síce nebráni žalovaným nakladať s nehnuteľnosťou, ale z § 228 ods. 2 CSP plynie, že ak by po zápise poznámky do katastra nehnuteľností žalovaní sporné nehnuteľnosti alebo spoluvlastnícky podiel previedli do vlastníctva tretej osoby a následne by bol žalobca v spore o určenie vlastníckeho práva úspešný a teda o určení vecného práva k nehnuteľnosti, rozsudok by bol záväzný aj pre nového nadobúdateľa nehnuteľností, pretože potenciálny nadobúdateľ má vďaka poznámke v katastri možnosť získať vedomosť o spornosti vlastníckeho práva a nemôže sa preto dovoľávať dobromyseľnosti.

24. Neodkladná úprava právnych pomerov musí byť odôvodnená vo väzbe na konanie subjektu, ktorého vlastnícke práva sú dôvodne spochybnené, a ktoré konanie smeruje k závažným a ťažko napravitelným zmenám v spôsobe a rozsahu užívania veci, ku negatívnym kvalitatívnym zmenám veci, k vzniku neopodstatnených záväzkov voči tretím osobám a obdobným neželaným výsledkom, ktorých hrozba vzniku musí byť celkom zjavná, nie iba predpokladaná.

25. Odvolací súd poukazuje na to, že rozhodnutia uvádzané žalobcom v odvolaní nie je možné aplikovať na prejednávaný prípad, nakoľko tieto sa týkali konaní o odporovateľnosti právneho úkonu, na ktoré sa vzhľadom na taxatívne vymedzenie konaní v § 228 ods. 2 CSP nevzťahuje subjektívne rozšírenie hraníc záväznosti súdneho rozhodnutia, a preto z konštantnej rozhodovacej činnosti odvolacích súdov vyplýva, že práve v takomto type konaní (o odporovacej žalobe, pozn.) je nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa zabráni ďalším prevodom nehnuteľností i bez preukázania úmyslu žalovanej strany nakladať s nehnuteľnosťami dôvodné.

26. Žalobca odôvodnil potrebu neodkladnej úpravy pomerov vo vzťahu k spoločnosti PM s.r.o. ako obhospodarovateľovi sporných lesných pozemkov ničím nepodloženými tvrdeniami o ťažbe drevnej hmoty na predmetných nehnuteľnostiach a činnosťami s tým spojenými, o nevykonávaní všetkých potrebných ochranných činností, o nevynakladaní dostatočne vysokých finančných prostriedkov, poukazujúc na stratovosť PM s.r.o., na ochranu lesa a vzácnych biotopov ako i pri plnení si svojich povinností v rámci obhospodarovania lesných pozemkov. Z uvedených dôvodov dôjde podľa žalobcu k vzniku nenapraviteľných škôd. Tieto tvrdenia žalobcu sú len vo všeobecnej rovine bez akéhokoľvek preukázania ťažby drevnej hmoty na sporných lesných pozemkoch nachádzajúcimi sa v Národnom parku Slovenský Kras ako aj bez akéhokoľvek konkretizovania aké ochranné činnosti či iné povinnosti uložené mu zákonom pri výkone obhospodarovania týchto pozemkov obhospodovateľ nevykonáva. Žalobca sa tiež nesprávne domnieva, že predložením Plánu starostlivosti o les, ku ktorému nemá prístup, by automaticky osvedčil ním tvrdené skutočnosti. Pokiaľ má žalobca dôvodné obavy o porušovaní Plánu starostlivosti o les obhospodovateľom lesných pozemkov v dôsledku, ktorého môžu vzniknúť nenapraviteľné škody, má možnosť obrátiť sa na príslušné orgány štátnej správy lesného hospodárstva vykonávajúcimi štátny dozor v lesoch.

27. Pretože súd prvej inštancie vo veci správne a zákonne rozhodol, pričom žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by mali za následok iné rozhodnutie, odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil a podľa ods. 2 tohto ustanovenia sa stotožnil s jeho odôvodnením, pričom skonštatoval správnosť dôvodov napadnutého uznesenia a doplnil na zdôraznenie jeho správnosti ďalšie dôvody.

28. O náhrade trov konania o neodkladnom opatrení odvolací súd nerozhodoval, nakoľko o nich (vrátane trov odvolacieho konania) v súlade s § 262 ods. 1 CSP rozhodne súd prvej inštancie v rozhodnutí vo veci samej, ktorým sa konanie končí.

29. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).